

Fotbal v kraji

**JAROSLAV
VESELÝ**

Mladý kouč
táhne Bohemku

**RENÉ
ŽIVNÝ**

předseda
Pardubického KFS

**MARTIN
MALÝ**

Zraněný kapitán
Náchoda

JAKO JAKO JAKO

S NÁMI
BUDETE
VYPADAT
JAKO JEDEN TEAM

WWW.JAKOJEDENTEAM.CZ

NEJŠÍRŠÍ SORTIMENT SPORTOVNÍHO OBLEČENÍ

PRODEJNA JAKO

Nerudova 18

Hradec Králové

89

TEAMSHOP

POROTA FOTBALU V KRAJI

Porota složená ze stálých respondentů a zároveň osobností místního fotbalu (vždy zástupce každého z okresů) odpovídá na další otázku. Ve třetím jarním čísle se redakce časopisu „Fotbal v kraji“ věnuje Divizi C.

V první republikové soutěži jsou sestupem ohrožené minimálně dva týmy z regionu, Dvůr Králové a Náchod. Jak vidíte jejich pozici? Udrží se v soutěži nebo je stihne sestup?

Kamil Kaplan

hračící asistent trenéra
Kostelce nad Orlicí:

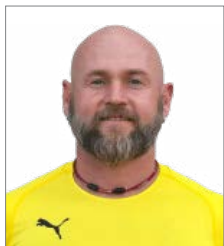
„Situace v Divizi C se pro zástupce z Královéhradeckého kraje nevyvíjí příliš dobře. Držme palce týmům z našeho regionu, které jsou přímo ohroženy sestupem, aby se jim podařilo zlepšit jejich tabulkové postavení a opustit sestupové příčky. Nováček v divizi a vítěz loňského ročníku KP z Nového Bydžova si zatím vede velice slušně, přejme mu mnoho zdaru i v dalších utkáních.“

David Drozd

hráč futsalového klubu
FK Chrudim, útočník Jiskry Hořice:

„Pevně věřím, že jak Náchod, tak i Dvůr udělají maximum pro záchranu v soutěži a doufám, že alespoň jednomu se to podaří. Přeci jen do konce soutěže je ještě dost utkání a bodový rozdíl není nedostižný. Nový Bydžov je v lepší pozici, ale i on si musí hlídat týmy kolem sebe a sbírat body, kde se dá. Podle mě by se však měl vyhnout záchranářským bojům.“

Jiří Mašek

brankář Slavie Hradec Králové:

„Nejraději bych řekl, že se jak Náchod, tak Dvůr udrží. Ale za mě to už úplně není na nich samotných. V obou klubech nějaké kluky znám a sestup nikomu nepřeji. Na druhou stranu by krajský přebor měl ještě větší úroveň než má teď“ (směje se). Kluci se musí rvát až do posledního kola a věřit. Samozřejmě jim držím palce. Co se týče Nového Bydžova, tak už jsem to někde říkal. Tenhle klub potřebuje trochu času, je tu mladý a perspektivní tým, který bude okupovat střed tabulky a příští rok třeba zamíří ještě výše. Sportu zdar.“

Aleš Jaki

manažer pro fotbalová hřiště:

„Každopádně oba týmy nečeká nic jednoduchého. Určitě bychom si všichni přáli, aby to oba zvládly a v našich krajských soutěžích nedošlo k sestupu více týmů. Více v tomto mini duelu věřím Náchodu. Nový Bydžov jako nováček soutěže zjistil, že mezi krajským přeborem a divizí je velký rozdíl a i přes nováčkovský elán zatím také nemůže být v klidu. Každopádně pevně věřím, že to kluci zvládnou a zahrají si divizi i v příštím roce.“

Miloš Dvořák

bývalý trenér Trutnova:

„Pozice obou našich regionálních týmů, Náchoda a Dvora Králové, není dobrá. Sestup nepřeji ani jednomu, ale bohužel k víkendovému výsledku má Dvůr pozici velice těžkou. Náchod si výhrou hodně pomohl. Nový Bydžov se podle mě zachrání.“

Dominik Palm

Klenot
Pivo z Hradce Králové
Vaříme pro vás tradičním způsobem na Velkém náměstí od roku 2017. Vyzkoušejte.
www.hradeckyklenot.cz

PARTNEŘI KFS

KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ
JAKO
Klenot
MIACOM
M GROUP
JUTA
AGRO CS
Dcava
AT consult
DAHASL s.r.o.
AM Gnoi
mekkagroup.cz
NAD OBAL
Salonky
GENERALI ČESKÁ POJIŠTOVNA
PREMIER STEEL TRADING
JUDr. René Přihoda, Ph.D., advokát
www.profilogal.cz
Eko Delta s.r.o.
epixO

FOTBAL V KRAJI, z.s.

Vydává: FOTBAL V KRAJI, z.s.

Adresa redakce: Habrmanova 192/2,
501 01 Hradec Králové

Šéfredaktor: Dominik Palm

Kontaktní osoba: Jiří Lebedinský
jirilebedinsky@centrum.cz

Grafické zpracování: Petra Voslařová
Momentálně vychází jednou za 14 dní
v období fotbalové sezony.

Uzávěrka vydání: středa

Fotbal v kraji je zaevidován na MK ČR
pod evidenčním číslem
MK ČR E 15368., ISSN 1214-8067

IČO: 22881107

č.ú.: 246291098/0300

Nevyžádané fotografie a rukopisy
se nevracejí. Příspěvky čtenářů a dopi-
sovatelů nemusejí vyjadřovat stanovisko
redakce. Příspěvky honorujeme pouze

na základě vzájemné dohody s autory.
Redakce si vyhrazuje právo příspěvky
dopisovatelů krátiť.

FOTOGRAFIE NA TITULNÍ STRANĚ:

FC Spartak Rychnov nad Kněžnou
- FK Chlumec n. C. „B“ (3:1).

Foto: Petr Reichl.

V kabině se vyčistil vzduch a zase jsme ten Jičín jako dříve

Fotbalistům Jičína se v jarní části sezony M GROUP CZ Krajského přeboru daří, když z úvodních šesti zápasů vytěžili velmi slušných dvanáct bodů. Na výsledcích má velký podíl také krajní záložník David Fidirich, jenž se zhruba před dvěma lety rozhodl fotbalově usídlit právě ve svém rodném městě. „Chtěl bych s týmem do budoucna postoupit do divize. Každý hráč na to tu svoje kvality má,“ myslí si fotbalista, jenž v minulosti oblékal dres Mladé Boleslavi.

Davide, Jičín na jaře sbírá body jako na běžícím páse. Kde je hlavní důvod?

Tak jedním z důvodů je, že jsme vyřešili nějaké problémy v kabině, vyčistil se takový ten negativní vzduch a od té doby zase v mužstvu panuje skvělá nálada. Vedení odvádí dobrou práci, někteří hráči doléčili vážnější zranění, včetně mě, dobře se v zimní přípravě potrénovalo a to je teď hodně znát na naší hře, kdy zase hrajeme organizovaně dozadu a makáme na hřišti jeden za druhého.

Na jaře už máte 12 bodů. Jak tento fakt hodnotíte a jak si osobně užíváte poslední týdny?

Zpětně to hodnotím skvěle, protože když se podíváme na statistiky, tak start do nové sezóny nám vůbec nevyšel. Po prvních odehraných šesti kolech jsme neměli ani jeden bod a teď po prvních odehraných šesti kolech na jaře jich máme 12. Já osobně si proto poslední týdny užívám velice a nejsem sám, protože zase jsme ten Jičín, do kterého jsem před rokem a půl přestoupil.

Jak došlo k vašemu příchodu do Jičína a jak jste tu spokojený?

Tohle bylo jednoduché, chtěl jsem si ve svojí kariéře zahrát za svoje rodné město, a to se mi taky splnilo. Když jsem se přišel ukázat, tak mě po prvním tréninku Jičín hned chtěl a jsem mu za to moc vděčný. Za to, jak mě přijali a za to, co tu pro mě po celou dobu dělají. Jsem tu šťastný.

Spoluhráči vám dávají přívlastek „dříč“. Sedí to?

Asi to sedí, když to tvrdí i moji spoluhráči (směje se).

Cítíte momentálně formu? Jak jste se sebou spokojený?

Formu nevím, každopádně se cítím v dobré herní pohodě. Konečně jsem doléčil už zmiňované vážnější svalové zranění, které mě trápilo od loňského července a momentálně jsem se svými výkony spokojený. Ale chci od sebe určitě víc. Chci hlavně proměňovat svoje vyložené šance, které si vypracuji, nebo které pro mě vypracují moji skvělí spoluhráči.

V posledním utkání jste nasázeli šest branek do sítě Kostelce nad Orlicí. Cítili jste povinnost doma v tomto utkání uspět?

Určitě ano, vždycky je to o něco těžší, když do utkání vstupujete jako favorit. Všichni očekávají dobrý výsledek a i my hráči jsme samozřejmě nějakou povinnost doma poslední Kostelec porazit cítili. I když jsme věděli, že nás nečeká nic jednoduchého, a o to víc mě těší, jakým způsobem jsme to zvládli.

Rozhodl první gól?

Bylo to hodně o něm. Už v prvním poločase jsme si vypracovali hodně šancí. Tu největší jsem měl asi já, kdy jsem po zpětné přihrávce trestuhodně z malého vápna přestřelil branku. Gól padl až na začátku druhého poločasu, kdy po Lánského rychlé rozehrávce se do míče opřel z třiceti metrů Ondra Zugar a odstartoval tím tak naše gólové představení.

Co čekáte od zbytku sezony?

To, že do každého zápasu, co budeme ještě hrát, nastoupíme stejně organizovaně, plně soustředění a motivováni, jako tomu bylo doted a získané body nás na konci sezony posunou co nejvýš v tabulce.

V čem je aktuálně největší síla Jičína?

Jednoznačně důsledná týmová hra, organizovaná obrana a ustálená sestava.

Jak vnímáte situaci v divizi, kdy by mohly sestupovat z krajského přeboru tři až čtyři týmy? Řešíte to nějak?

Samozřejmě, že celou situaci v Divizi C nějak vnímáme, ale neřešíme ji, protože víme, že svoje působení v Královéhradeckém kraji máme plně ve svých rukou. Soustředíme se tak jenom na naše zápasy a momentálně naši předvedenou hru!

V minulosti jste působil v Mladé Boleslavi. Dal vám klub do fotbalu to, z čeho nyní čerpáte?

Ano, klub FK Mladá Boleslav mi dal hodně ať už do života, tak i do fotbalu. Dal mi přátele, nějakou kvalitu, kterou jsem rozvíjel pět let od záčků až po juniorku. Dále také i nespočet krásných vzpomínek, na které nikdy nezapomenu.

Jaké jsou vaše fotbalové ambice?

Chtěl bych s týmem postoupit do divize, protože každý hráč na to tu svoje kvality. Jičínu by i díky zázemí tato soutěž slušela.

Dominik Palm

Fotbalisté Jičína v duelu na hřišti Solnice. Foto: Eva Šebová

David Fidirich je oporou Jičína v jarní části sezony krajského přeboru mužů.

Foto: Archiv SK Jičín

DAVID FIDRICH

Narozen: 5. března 1994 v Jičíně.

Hráčská kariéra:

- TJ Libáň • FK Slavoj Čistá • FK Mladá Boleslav
- FC Horky • Sokol Luštěnice • SK Rejšice • SK Jičín

Úspěchy:

- 2008/2009 - Reprezentace Středočeského kraje na Mistrovství republiky krajských výběrů U15,
- 2012/2013 - mistr 1. dorostenecké ligy,
- 2014/2015 - mistr Juniorské ligy U21,
- Zlín 15. 6. 2013 - 2. místo Československý pohár U19

Stále věřím, že se udržíme. I když to bude nesmírně těžké

Fotbalisté Vrchlábí v M GROUP CZ Krajském přeboru výsledkově tápou. Důkazem je dosavadní zisk pouhých sedmi bodů a nyní reálně již velmi malá šance na záchranu soutěže. Mladý technický záložník týmu Daniel Navrátil, jenž stihl na jaře už tři přesné trefy, však i nadále věří, že se „Horalové“ v nejvyšší krajské lize udrží.

Jak moc těžké období teď prožívá tým Vrchlábí?

Bohužel se nám nedaří prolomit sérii proher. Ale v příštím utkání s Jičínem budeme bojovat do poslední minuty naplno a uděláme pro to maximum.

V tabulce jste předposlední s velkou ztrátou na ostatní týmy. Je v kabině cítit mizerná nálada?

Špatnou náladu máme našťastí akorát po prohraném zápase. Jinak jdeme do každého zápasu na novo.

I vzhledem k situaci v divizi C je záchrana Vrchlábí v krajském přeboru téměř nemožná. Čím si vysvětlujete, že sezona takovým způsobem nevychází?

Bohužel nám letos vůbec nesvědčí venkovní prostředí. O to více věříme, že to vyjde v domácím prostředí s našimi fanoušky, kteří se nám snaží pomáhat. Musíme to zlomit.

Vám osobně se přitom na jaře poměrně daří. Střílíte branky, prosazujete se. Je to pro vás alespoň malá útěcha?

Jsem šťastný, že se mi po dlouhé době daří, ale bez spoluhráčů bych to sám nedokázal. Vždycky, když dám gól, tak chci povzbudit tým a zdravě ho nakopnout vpřed. Jako útěchu za porážky to ale určitě neberu.

V posledním zápase proti Týništi nad Orlicí jste sahalí po bodu. Velké zklamání ztratit utkání takto v 90. minutě?

To ano, je to pro nás velice smutné dostat v poslední minutě gól. Koho by to taky nenaštvalo. Sice jsme v prvním poločase měli navrch, ale bohužel nám postupem času odešly síly, soupeř toho využil a rozhodl utkání ve svůj prospěch.

Jak teď zlomit nepříznivou sérii?

Nesmíme dostávat laciné branky a naopak sami být produktivní a koncentrovat se do poslední minuty.

Vrchlábí má skvělé zázemí a podmínky pro fotbal. Jak se aktuálně v klubu pohlíží na tabulkové postavení „A“ týmu mužů?

Ano, zázemí je tu velmi dobré a kvalitně vybavené, to nemá každý klub v kraji. Bohužel je to za mě trochu ostuda. Na to, jak je Vrchlábí velké, a jaké jsou tady možnosti, mělo by to vypadat jinak. Výsledky rozhodně neodpovídají.

S Vrchlábím je spojena velká část vaší dosavadní kariéry. Jak jste tu spokojený?

V klubu FC Vrchlábí hraju už od přípravy, ale cesta se mi protula i s Dolní Kalnou a Trutnovem. S některými kluky už se znám od přípravy a většinu starších kluků znám od bratrů, kteří tu také hráli. Jsem tu spokojený.

Jaký vidíte mužstvo Vrchlábí a jaké s ním máte plány?

Je tu dobrá parta. Aktuálně bych rád pomohl k udržení se v krajském přeboru. I když to už bude nesmírně těžké, stále v to věřím.

Dominik Palm

DANIEL NAVRÁTIL

Narozen: 8. listopadu 2003 v Jilemnici.

Hráčská kariéra:

- příprava Dolní Kalná
- mladší žáci FC Vrchlábí
- starší žáci Dolní Kalná
- mladší dorost MFK Trutnov (dorostenecká liga)
- starší dorost-muži FC Vrchlábí.

Úspěchy: Možnost hrát za FC Hradec Králové a FK Jablonec nad Nisou.

Záložník Daniel Navrátil stihl na jaře vstřelit už tři branky.
Foto: Archiv hráče

Vrchlábí se potácí v suterénu tabulky krajského přeboru. Na snímku duel s Týništěm nad Orlicí. Foto: Archiv klubu.

Klub s divizní historií. Dnes tradiční účastník okresních soutěží

S příchodem nového soutěžního ročníku 2022/2023 naše redakce spustila novou rubriku s názvem **Představujeme klub**. Dalším klubem, kterému se budeme věnovat, je **Sokol Milíčeves**. V dospělé kategorii aktuálně účastník okresního přeboru na Jičínsku, jenž pamatuje i sezony v divizní soutěži.

HISTORIE

Fotbal v Milíčevsi funguje od roku 1942. Dne 15. října 1942 ustanovilo 34 členů nový fotbalový oddíl pod názvem AFK Milíčeves. Následně pak dokázali v krátké době dát dohromady potřebné vybavení, u majitele zámku dostali k dispozici místo na vybudování hřiště, sehnali potřebný počet aktivních hráčů a začali hrát zápasy s okolními oddíly. Důležitým momentem bylo sloučení se sousedním mužstvem Jezeranu Butoves v roce 1945 a poté společné působení pod názvem Sokol Milíčeves na novém hřišti v Milíčevsi. Zpočátku se hrály zápasy na úrovni okresu, ale v 60. letech pak v Milíčevsi našli cestu do soutěží krajských a začali hrát pravidelně 1. B třídu. V roce 1972 pak postoupili do 1. A třídy, kde s výjimkou jednoho ročníku pokračovali do počátku 80. let, až postoupili do krajského přeboru. Úspěšné časy vrcholily v letech 1986 a 1987, kdy Milíčeves zůstala těsně před branami divize. Podstatné změny přišly po revoluci, kde došlo ke sloučení s vojáky z Jičina a hráli jsme pod názvem FC VTJ Milíčeves. Vylepšení kádru přineslo i vysněnou divizi. Po třech letech jsme však byli nuceni pro nedostatek financí soutěž opustit a přišel i propad do 1. A třídy. S odřenými ušima jsme se zachránili a přišla znovu cesta do krajského přeboru. Naše působení bylo úspěšné, ale se stárnutím kádru a odchody hráčů nastala opět cesta dolů.

STADION

Fotbalový areál je na stejném místě od roku 1945. Po původním hřišti pod zámeckým parkem se fotbal přestěhoval na louku u Cidliny. S přibývajícím lety pouze přibývaly další budovy. Kabin, poté tribunka, budova občerstvení. Nějakou dobu jsme měli i náhradní škvárové hřiště, které časem vzalo za své. Nyní obec vybuďovala pro své potřeby vedle kabin hřiště s umělým povrchem, takže to znamená lepší možnost přípravy v nepříznivém počasí. Hřiště jsme v minulosti udržovali ve spolupráci se zemědělským podnikem, nyní za pomoci obce Slatiny.

MLÁDEŽ

Mládeži byla vždy v Milíčevsi věnována značná pozornost. Dokázali jsme vychovat kvalitní hráče, kteří pak byli i základem mužstev dospělých. Dorostenci se účastnili krajských dorosteneckých soutěží, dokázali dokonce krátce s úspěchem účinkovat i v krajském přeboru. Žáci patřili k tomu lepšímu v okrese a opakovaně dokázali získat titul okresních přeborníků. Dnešní situace není tak optimistická, ale snažíme se stále účastnit se mládežnických soutěží. V současné době máme v soutěžích mladší žáky a starší přípravky. Obecným problémem je, že děti u sportování dlouho nevydrží a do dorosteneckého věku vydrží jen zlomek původních zájemců. Lepší hráči přestupují do Jičina či do novobydžovské Cidliny, zpět se nevrací a dorostenecké mužstvo nelze dát dohromady. V minulých letech jsme tvořili alespoň souklubi s Lužany a posléze s Chomuticemi. Letos je to ještě horší, a proto se snažíme dávat šanci u dospělých již šestnáctiletým dorostencům.

SOUČASNOST

Od roku 2010 s krátkými epizodami hrajeme již v soutěžích okresních, a to se střídavými úspěchy. Aktuálně hrajeme okresní přebor v první polovině soutěže a vidina lepších soutěží není reálná.

OSOBNOSTI

Během 80. let prošly milíčevským fotbalem stovky různých hráčů či funkcionářů. Nebylo by spravedlivé vybrat některé a na jiné zapomenout. Přesto si dovoluji jmenovat některé z těch, kteří již nežijí. Jméno Milíčevsi bylo vždy spojeno s Květou Berným. Byl to fenomén, zakládající člen fotbalu v Milíčevsi, léta působil jako hráč, trenér, funkcionář a vždy byl hlavní tahounem celého milíčevského života. To mu vydrželo i po jeho devadesátce. V začátku našeho fotbalu byl velkou osobností Václav Hrubý. Fotbalista, který přišel z Jezeranu Butoves a byl skvělým tahounem, organizátorem a funkcionářem. Další je Vladimír Horčíčko st. – výborný hráč, poctivý trenér mládežnických mužstev, skvělý pracant, který pro fotbal dýchal. A v neposlední řadě je to Augustin Tomašec, který zde zakotvil po vojenské službě a působil jako náročný, výborný a svědomitý trenér žákovských mužstev.

*Zdroj: Jan Neuman,
organizační pracovník Sokol Milíčeves*

Muži Sokol Milíčeves po podzimní části 2022.

Mladší žáci Milíčevsi.

Každému, kdo se zajímá o sport, bych olympiádu přál zažít. Moje aktuální cíle? Fungující zdraví a nezbláznit se z toho

Politik, bývalý profesionální sportovec a olympionik. To je ve zkratce René Živný, náměstek hejtmána Pardubického kraje, který zároveň aktuálně z pozice předsedy vede Pardubický krajský fotbalový svaz. „Jsem rád, že nyní můžeme konečně myslet na rozvoj a dokonce i finanční podporu jednotlivých okresů,“ říká bývalý profesionální bikrosař, jenž dvakrát zažil atmosféru olympijských her, a jinak odmalička hrál fotbal. Aktuálně ve svých 49 letech obléká dres Sokola Semín.

Jste dnes více politikem nebo sportovcem?

Dnes už jsem určitě více politikem. Sportovcem na plný úvazek jsem byl do roku 2012. Po olympiádě v Londýně jsem již přešel do politiky, kdy jsem pracoval osm let ve vedení Pardubického kraje a nyní pracuji pro město Pardubice.

Zároveň jste předsedou Pardubického krajského fotbalového svazu.

Ano, jsou to teprve dva roky, takže relativně krátká doba.

Jak se dá stíhat pozice náměstka hejtmána a čelní pozice ve fotbale? Máte vůbec nějaký volný čas?

Pozice krajských předsedů fotbalu je neplacená, tudíž všichni předsedové mají svoji hlavní práci, která jim přináší obživu. Na druhou stranu i pozice krajského předsedy fotbalu zabere spoustu volného času. Naštěstí ale máme zaměstnané na plný úvazek sekretáře krajských fotbalových svazů, kteří potřebnou administrativní práci zvládají s přehledem. Je to o nastavení spolupráce a komunikace se sekretářem, ale i s GTM trenéry atd.

Jaký je váš vztah k fotbalu? Můžete se ohlédnout za vaši fotbalovou kariérou?

Fotbal hraji odmalička. Na fotbal mě vodil táta, který hrál s Teslou Pardubice (dnes FK Pardubice) krajský přebor a mě tu v mládežnických kategoriích vypiloval pan trenér Kovárník. Někdy kolem dorosteneckého věku jsem si ale zvolil jako hlavní sport bikros a fotbal byl u mě jako druhý sport. V dospělosti jsem prošel vlastně jen trojicí klubů - Tesla Pardubice (1. A třída), Rosice (1. B třída), Sokol Semín (IV. třída Přeloučsko), kde doteď ve svých 49 letech aktivně hraji a je to už hlavně zábava. Možná pro zajímavost můžu říct, že se mi podařilo získat zlato, stříbro i bronz v soutěži Mistrovství ČR fotbalových veteránů. To bylo ale v mančaftu s Radimem Holubem, Petrem Vladykou, Ondřejem Herzánem atd. Takže to se pak hraje dobře a ve skvělé partě (usměje se). Letos se vlastně finálový turnaj Mistrovství ČR veteránů koná v červnu na Slavii Hradec Králové, takže se budeme snažit opět dostat přes krajské kolo na tento finálový turnaj.

Jaké cíle a plány si letos Pardubický KFS vytyčil?

My jsme si prošli dvouletou finanční stabilizací. Bývalé vedení PKFS nám předalo prázdnou pokladnu, a tak jsme museli především sehnat peníze, dokoupit vybavení krajským výběrům a vše nastavit do správného běhu. Nyní můžeme konečně myslet na rozvoj a dokonce i finanční podporu jednotlivých okresů. Takovým nepsaným vrcholem bude pro jarní část sezony finálové utkání poháru hejtmána Pardubického kraje, které se počátkem června odehraje na nově otevřeném ligovém stadionu v Pardubicích.

Jak funguje spolupráce s Královéhradeckým krajem?

Tady musím konstatovat, že jsme s předsedou Václavem Andrejsem našli společnou řeč. Pravidelně se scházíme a vyměňujeme si poznatky z obou krajů. Václav je samozřejmě zkušenější,

a tak si rád od něj nechám poradit. Spolupracujeme v úrovni soutěže dorostu, oblasti rozhodčích, plánujeme fotbalový superpohár a spoustu dalších aktivit. V této oblasti jsem velice spokojený.

Jak už bylo zmíněno, jste bývalým profesionálním bikrosařem. Proč zrovna tento sport? V čem vás učaroval?

Je to adrenalinový sport, v době, kdy jsem v něm začínal, byla bikrosová kola populární a u nás v Pardubicích vyrostl krásný bikrosový areál. Potřeboval jste k němu mimo jiné sprinterskou výbavu, což bylo podobné s fotbalem. Navíc se mi splnil sen a řadu let jsem se tímto sportem mohl živit. Díky sportu jsem obletěl celý svět, navštívil přes 70 států a hlavně dělal, co mě bavilo. Podařilo se mi získat i nějaké úspěchy, takže to byla super doba.

Byl jste dokonce účastníkem olympijských her v Pekingu a Londýně. Jde o vaše největší životní zážitky?

Ano, dostal jsem se na olympiády v Pekingu a Londýně, ale už jako reprezentační trenér. Olympiáda je sama o sobě velkolepá akce a zážitky z toho jsou úchvatné. Největším zážitkem, kromě atmosféry, je poznatek, jak čeští sportovci drží při sobě. Komu skončila jeho soutěž, jel další den podporovat na sportoviště další naše reprezentanty. Skvělá parta byla na obou olympiádách. Bylo to neopakovatelné. Každému, kdo se zajímá o sport, bych přál toto zažít.

Jaké jsou vaše plány a cíle? Ať už ve sportu či politice?

Já už to mám nastavené tak, že potřebujete hlavně fungující zdraví a nezbláznit se z toho. A to platí jak ve sportu, tak v politice.

Dominik Palm

René Živný je bývalým profesionálním bikrosařem.

René Živný dodnes aktivně hraje fotbal.

Říkám, co si myslím a cítím. I když je to někdy nepříjemné. Rád bych se v budoucnu vrátil do zahraničí

Jeden z aktuálně nejlepších trenérů na české scéně? V poslední době logicky Jaroslav Veselý. Mladý trenér z Hradce Králové, jenž aktuálně vede mužstvo Bohemians Praha 1905. „Klokani“ v tomto soutěžním ročníku Fortuna ligy předvádí skvělé výkony a důkazem je aktuální čtvrtá pozice v tabulce nejvyšší české soutěže. „Několikrát jsem hráčům říkal, že když zvládneme baráž, tak bude příští sezona lepší. Současné postavení je určitě nadpán,“ říká bývalý kouč mládeže FC Hradec Králové, ale také druholigového Kolína či Chrudimi, který navíc ve Spojených arabských emirátech společně s Ivanem Haškem okusil i zahraniční angažmá.

Trenére, pražští Bohemians pod vaším vedením v letošní sezoně hrají výborně. Co stojí za výsledky týmu?

Myslím, že už konec loňské sezony, kdy jsme si s týmem hráli na dno a museli zvládnout baráž. Tam hráči našli ztracené sebevědomí a začali si víc věřit jako tým. Vzájemně nás to propojilo a tam byl asi ten prvopočátek. Mužstvo se stmelilo, zůstalo pohromadě, bylo dobře doplněné a navázali jsme na to v tom úvodu, kdy jsme vyhráli v Jablonci a nakoplo nás to. V zimě jsme přišli o dva klíčové hráče Květa s Hronkem, ale díky tomu jsme mohli také vytřejdovat dobré hráče. Celkově jsme od zimy více variabilnější, než jsme byli. A tím, že jsme zachráněni, se hraje mužstvu lépe. Vloni to bylo o život, teď je to nadpán.

Dokázaly byste si jen pomyslet, že „Bohemka“ může hrát v nejvyšší soutěži takto vysoko?

Určitě jsem na tohle nemyslel, moje myšlenky po tom, co jsem se tady stal hlavním trenérem, byly hlavně na záchranu. Několikrát jsem hráčům říkal, že když zvládneme baráž, tak určitě příští sezona bude lepší. Ono to tak bývá. Ale že to bude až takové, to by mě ani ve snu nenapadlo.

Je to nějak přirozený vývoj týmu?

Určitě a my jsme za to rádi. Měli jsme plán, že se chceme dostat do té střední skupiny. A současný stav se vykristalizoval postupnými kroky. Dáváme si průběžné cíle a za pochodu je měníme. Tak to ve sportu bývá.

O nějakém užívání asi nemůže být řeč, ale přesto se zeptám. Jak příjemné je pro vás toto období?

Užiju si to možná, až to jednou skončí a zpětně to docením nebo zrekapituluji. Naštěstí mám silný realizační tým, ale té práce okolo je tolik, že v podstatě nemáte volný čas. Určitě to tedy není tak, že se kochám tabulkou, sám o sobě nad tím nepřemýšlím, jen když se mě na to někdo zeptá.

Zajímavostí je, že daleko více bodů jste přivezli z cizích hřišť. Čím to je?

Je to dané tím podzimem a také losem, koho máte doma a koho venku. Některé zápasy nám třeba smolně nevyšly. Hrál se nám lépe venku, kdy jsme chodili do brejku. Dnes už musíme více kombinovat, soupeři se na nás více chystají a museli jsme se i v přípravě věnovat postupnému útoku a vylepšit ho. Řekl bych, že v tomto jsme se určitě posunuli. Na jaře je ta bilance výrazně lepší.

Vaše jméno je v poslední době hodně zmiňované i v souvislosti s kariérním posunem. Jak situaci vidíte?

Padá to v novinách hodně, nemůžu tomu zabránit. Já jsem ale s nikým nejednal, oslovený nejsem a mám ještě na rok smlouvu v Bohemce (usměje se). Je to samozřejmě vždycky příjemné, když někdo oceňuje vaši práci, ale to je tak jediné, co k tomu mohu říct. Bych bych rád, abychom v Bohemce v příští sezoně třeba atakovali podobné příčky, to by bylo moc příjemné. Nic dalšího teď neřeším.

Vaši silnou vlastností je komunikativnost. Jak to probíhá v praxi?

Za ty roky trénování se mi vždy osvědčilo mluvit s mužstvem na rovinu. Ať už s týmem či individuálně s hráči. Říkám, co si myslím a cítím, i když je to někdy nepříjemné. Mám zkušenost, že po-

stupem času to hráči ocení. Na tom to mám založené. Snažíme se s hráči hodně mluvit, aby měli zpětnou vazbu.

Sympatická je i vaše cesta trenéra. Od nižších soutěží až na vrchol. Můžete ji popsat?

Já jsem vlastně začínal v 1. A třídě u dorostu v Letohradu, kde jsme postoupili až do druhé dorostenecké ligy. Pak jsem tu trénoval dospělý tým (divize, třetí liga). Následně jsem přešel do FC Hradec Králové, kde jsme s U17 vyhráli mistrovský titul (hráči Trubač, Zorvan atd.). Potom jsem šel k juniorce a následně zamířil do druholigového Kolína. To jsem už dostudoval profi licenci. No a pak přišla tři angažmá s Ivanem Haškem ve Spojených arabských emirátech, kde jsem mu dělal asistenta. Když jsem se vrátil, tak jsem chvilku šel pomoci třetiligovým Litoměřicím, protože ve vedení byli moji kamarádi. Díky covidu pak nedopadlo zahraničí a ozvala se mi druholigová Chrudim, kde jsem strávil dva a půl roku. A nyní jsem v Bohemians...

Jaké bylo zahraniční angažmá ve Spojených arabských emirátech?

Skvělé. Za prvé je to skvělá země a můj druhý domov, kam rád jezdím na dovolenou a mám tu pár dobrých kamarádů, se kterými jsem ve spojení. Ta liga je tady velmi kvalitní a člověk měl možnost se hodně obohatit i třeba o trenérské styly. Objevují se tu prvky, které v evropském fotbale někdy nejsou. Mohl jsem tam pracovat se zajímavými hráči, s reprezentanty různých zemí, jenž prošli anglickou, italskou ligou atd. Ivan Hašek mi strašně pomohl a hodně věcí mě naučil. To samé platí o Luďku Klusáčkovi, se kterým jsme byli dvě angažmá také společně. Symbolické je, že Ivanův syn je nyní můj asistent, takže se ten kruh hezky uzavřel.

Žijete v Hradci Králové. Jaký máte vztah ke Královéhradeckému kraji a regionálnímu fotbalu?

Jsem Východočech, vyrůstal jsem v Rokytnici v Orlických horách, ale narozený jsem v Hradci. Musím říct, že Hradec je skvělé město. Prošel jsem tu i trenérsky mládeží a Hradec mám jako člověk v srdci. A tím, že jsem prošel i tou výkonnostní kopanou a vyrůstal na vesnici, tak mám kladný vztah i k nižším soutěžím a vím, že bez nich nemá fotbal žádný význam. Sleduji samozřejmě výsledky v krajském přeboru Královéhradeckého kraje, který je letos velmi zajímavý.

Jaké máte cíle v trenérské kariéře?

Každý máme nějaké cíle. Musím říct, že mi nevádí pracovat v zahraničí, rád bych se tam do budoucna vrátil, naplňuje mě to. Je to dobrá zkušenost nejenom po stránce fotbalu, ale posune vás to i v životě. Některé cíle je těžké si dávat, záleží, jaký dostanete tým, a to nemůžete ovlivnit. Každý by si samozřejmě rád zahrál o nejvyšší příčky, to jsou vždy příjemné starosti.

Já jsem v posledních letech většinou trénoval týmy, které hrály o záchranu a musím říct, že je to vysilující jak pro hráče, tak pro trenéry.

Jaká je podle vás úroveň naší nejvyšší fotbalové soutěže?

Naše liga je určitě těžká z hlediska fyziky, taktiky, je silová a určitě není špatná. Ale myslím, že vizitkou ligy vždycky je, když dokážete vyprodukovat hráče do těch nejvyšších pater. A to se teď neděje jak s hráči, tak i s trenéry.

Dokážete si představit trenérsky zaměřit zpět do Hradce Králové? Nebo to není téma?

Kolikrát to bylo zmiňované, kolikrát jsem patřil ke kandidátům. Z nějakého důvodu ale ta doba nenastala. Jsem mladý trenér, je mi 45 let, jezdím kolem stadionu, který mě až dojmává, ale teď to asi téma není. Samozřejmě ale žijete v tom městě, a věřím, že se to jednou může stát.

Dominik Palm

PREMIER STEEL krajský přebor staršího dorostu U19 nabídl duel Jičín – Jaroměř. Foto: Z. Hrobský

**Česká dorostenecká divize U19 svedla proti sobě týmy Trutnova a Jablonce.
Foto: Václav Mlejnek**

**V AT CONSULT krajském přeboru mladšího dorostu přivítala na domácím hřišti Jaroměř soupeře ze Lhoty pod Libčany.
Foto: Václav Mlejnek**

**Okresní přebor starších žáků: Doudleby/Rychnov – Kostelec/Častolovice.
Foto: Petr Reichl**

V MEKKAGROUP krajském přeboru mladších žáků vyzvaly Hořice Vysokou nad Labem. Foto: Václav Mlejnek

DRANA krajský přebor starších přípravků a utkání Chlumec n. C. - Rychnov n. Kn. Foto: Petr Reichl

Pokud tady vydržíme zdraví, dotáhneme to ještě daleko

Osmnáct utkání, dvaatřicet bodů a páté místo. To je aktuální bilance fotbalistů Kunčic v AM Gnoi 1. A třídě. Tradiční účastník druhé nejvyšší krajské soutěže však má i vyšší cíle, což potvrzuje mladý gólový záložník Tomáš Česák, jenž už stihl v letošní sezoně nasázet patnáct branek. „Je to změnou mojí mentality ve finální fázi. Teď si věřím na více střel a góly padají,“ vysvětluje fotbalista s minulostí v FC Hradec Králové.

Kunčice drží aktuálně pátou příčku tabulky. Odpovídá to předvedené hře a výkonům?

Věřím, že bychom měli být výše. V mnoha zápasech, které jsme nakonec prohráli, často chybělo málo k zisku bodů.

Jaké jsou cíle pro zbytek jarní části? Chcete ještě zamíchat kartami na předních příčkách?

V jarní části se nám zatím velmi daří, když budeme ve výkonech pokračovat, s kartami jistě zamícháme.

Tým má poměrně výrazné výkyvy ve výsledcích. Je to váš největší problém?

Ano, řekl bych, že přesně to nás trápí. Často hloupě prohraje s horšími týmy a zahazujeme šance na vzestup v tabulce.

Jak se stalo, že jste se fotbalově ocitl v Kunčicích a jak jste tu spokojený?

O Kunčicích jsem se dozvěděl od kamaráda, který zde hrál. Musím říct, že se mi tu hned zalíbilo a jsem tu moc spokojený.

Tomáš Česák v rozhovoru s fotbalovým expertem Luděkem Zelenkou v rámci televizního utkání Stěžery - Kunčice (2022).
Foto: Lubomír Douděra

Jak byste popsal současný tým v Kunčicích?

Je dostatečně dobrý na to soutěž vyhrát. Máme zde dobrou kombinaci mladších hráčů a těch zkušenějších, od kterých se toho můžeme ještě hodně naučit. Pokud vydržíme zdraví, dotáhneme to ještě hodně daleko.

Na kontě máte jako záložník už patnáct branek. To je velmi slušné číslo.

To je pravda, střelecky se mi v letošní sezoně zatím daří. Podle mě je to do určité míry změnou mojí mentality ve finální fázi. Mnohokrát jsem v loňské sezoně volil přihrávku v dobré střelecké pozici, i když to nebyla nejlepší možnost. Teď si už věřím i na více

střel a góly našťestí padají.

Co čekáte od zbytku letošní 1. A třídy? A jakou má podle vás úroveň?

Úroveň se tým od týmu dost liší, někteří hrají hezký kombinovaný fotbal, jiní zase nákopky na čahouny v útoku. Tak či onak, máme na to každý z těchto týmů porazit, o což se i v jarní části soutěže pokusíme.

Zahrál jste si v dresu FC Hradec Králové. Co vám klub dal do fotbalové kariéry?

Hradec mi dal všechno, co teď umím. Nebýt některých trenérů, kteří mi předali své vědomosti, asi by se mi ani zdaleka tak nedařilo.

Co děláte mimo fotbal? Neuvažoval jste o vyšší soutěži? Byly nějaké nabídky?

Momentálně studuji právo v Brně, což mi bere dost času. Každopádně kdykoliv mám volnou chvíli, snažím se sportu věnovat. Nabídky z vyšších lig byly, ale jsem spokojen v Kunčicích a přestup v plánu nemám.

Kde se vidíte v dalších letech? Je vám teprve dvacet let.

Fotbal beru spíše jako zábavu, ne nutně něco, kde musím něčeho dosáhnout. Proto budu rád, když i za pár let budu stále hrát a bude mi to dělat radost. Ale každopádně bych si rád jednou třeba divizi kopnul.

Dominik Palm

TOMÁŠ ČESÁK

Narozen: 1. ledna 2003 v Hradci Králové.

Hráčská kariéra:

- do 18 let FC Hradec Králové • Kunčice.

Kunčický záložník Tomáš Česák se snaží obejít soupeře.
Foto: Lubomír Douděra.

Přesunutí do druhé skupiny? Pro Kosičky výzva. Soutěž je o dost vyrovnanější

Stabilní člen sestavy a opora. To je v Kosičkách mimo jiné Milan Stránský. Dnes už zkušený devětadvacetiletý kapitán mužstva v JAKO 1. B třídě skupiny A je s dosavadním průběhem sezony z pohledu svého mužstva poměrně spokojen. Kosičky aktuálně figurují na pátém místě tabulky. „Chceme udržet postavení a vyhnout se nepříjemným bojům o záchranu,“ sdělil mimo jiné vysoký stoper, jenž dříve oblékal i dres novobydžovské Cidliny.

Jak hodnotíte vstup týmu do jarní části?

Hodnotím ho průměrně. V Nové Pace jsme nepodali dobrý výkon, tam jsme dle mého názoru body ztratili. Zvláště, když vidím, jak se Nové Pace teď nedaří. Domácí výhra s Vrchlabím byla povinnost a na půdě lídra jsme podali výkon, za který se nemusíme stydět. Kvalita byla ale na straně Bydžova a ten zaslouženě zvítězil. Celkem mi z toho vychází takový průměr.

Pohybujete se v horní polovině tabulky. Odpovídá současně postavení výkonům týmu?

Jsme rádi za postavení, ve kterém se nacházíme. I když letošní sezona je tak strašně vyrovnaná, že stačí dvakrát prohrát a hned máte záchranářské starosti. Naopak krátká vítězná vlna vás může vyhoupnout v boj o druhé místo. My doufáme, že se nás ta první část nebude týkat.

Kosičky byly přesunuty ze skupiny B do skupiny A 1. B třídy. Pociťujete nějakou změnu v kvalitě soutěže?

Kladná změna to byla v tom, že jsme najednou měli 13 nových soupeřů, což pro nás byla výzva. Tahle 1. B třída je o dost vyrovnanější. Kromě Bydžova každý může porazit každého. V té druhé skupině to bylo rozdělené na třetiny - boj o postup, střed a boj o sestup. Navíc tady máme i několik derby zápasů, což je dobře pro nás i fanoušky.

Vy jste dnes už zkušený hráč, který si dříve zahrál vyšší soutěže. Vyhovuje vám nyní 1. B třída?

Vyhovuje. Kvalita odpovídá nastupujícím hráčům. Najdeme zde oku libivé zápasy, ale i „pralesní“ mače. Většina kluků ví, že to hraje pro párek a pivo. Sem tam najdeme i něco vyhocenějšího, ale co se stane na hřišti, mělo by tam zůstat.

Ve vašem realizačním týmu došlo v poslední době k zajímavé změně. Můžete prozradit více?

Přibyla nám nová asistentka trenéra. Je přísná a nekompromisní. V zimní přípravě nám nedala nic zadarmo. Její stopky a notýsek nešli oblafnout (směje se). Je to přítelkyně jednoho z hráčů, minulé sezony s námi jezdila jako fanynka a asi do toho procesu chtěla být více zapojená. Proto třeba i vkládá sestavy do systému a má vždycky co říci k pozápasovým rozborům u piva (směje se).

Máte rodinu. Nešel u vás fotbal v poslední době přece jenom trochu stranou?

Šel a hodně. Já byl takový typ, co pro něj byl fotbal na prvním místě, nechtěl jsem vynechat trénink, chodil jsem hrát i za naše béčko. Teď už to tak není, co nejvíce volného času trávím s holka. Volno si dělám už jenom na „mistráky“, jinak chodím, jak je zrovna volno. I na hřišti jsem se hodně změnil, dvakrát si rozmyslím, jestli jít do nějakého souboje. Motivací pro mě je se udržet na stejné výkonnostní hranici, nahoru už to moc nepůjde, ale nechci ještě úplně klesat.

Jak je na tom tým Kosiček nyní zdravotně? V poslední době jste si stěžovali na velkou marodku.

Bohužel, marodku máme velkou. Každý zápas to lepíme dohromady. Jsme jako Slavia, vlastně až do výkopu nikdo neví, jak nastoupíme. Spousta kluků hraje se sebezapřením, pod prášky, zatejpaná atd. Jen aby nás bylo alespoň jedenáct.

Co čekáte od zbytku soutěže a s čím do něj jdete?

Čekám velký boj, a to na obou pólech tabulky. Nikdo nebude chtít sestoupit, Nepolisy se zvedají a ještě čekám velkou stíhací jízdu. Druhé místo je také lákavé z pohledu možného postupu. My chceme zůstat v horní polovině tabulky.

Kde byste rád viděl Kosičky po sezoně? Na co tým má?

Myslím, že postavení do pátého místa budeme hodnotit úspěšně. Výš by to byl nadplán. Nechceme se namočit do boje o záchranu, kde se vlastně do posledního kola neví, kolik týmů může spadnout.

Co vaše plány s fotbalem v Kosičkách? Plánujete tu dohrát kariéru?

Plánuji, jiné plány ani nemám. Hlavně aby drželo zdraví. A jelikož naše nastupující generace je v Kosičkách zatím v začátcích, musíme ještě nějaký ten pátek vydržet, než nás nahradí.

Dominik Palm

Milan Stránský (ve žlutém) je oporou a kapitánem Kosiček v 1. B třídě.

Naše cíle? Chceme hlavně zachránit 1. B třídu. Ambice mám v nohejbalu

Fotbalisté Hronova výsledkově zvládli obě dvě odehraná utkání v jarní části sezony JAKO 1. B třídy skupiny B a přece jenom se odlepili od suterénu tabulky. Mladý záložník Václav Pohl věří, že jeho tým na předvedené výkony naváže a vyhne se záchranářským starostem. „Máme na to hrát v horní polovině tabulky,“ tvrdí odchovanec klubu, jenž je zároveň poměrně úspěšný v nohejbalu, který hraje v Holicích.

Hronovu se vstup do jarní části povedl, byly z toho dvě výhry. Panuje spokojenost?

Máte pravdu, úvod se nám podařil na výbornou. V týmu panuje dobrá nálada i spokojenost. Určitě budeme chtít na naše výkony navázat i v následujících zápasech.

Dokonce jste porazili i druhou Malšovu Lhotu. Jak moc cenný skalp týmu ze špiče tabulky to byl?

V každém případě velmi cenné vítězství. Je to tým ze špičky tabulky, a o to více si bodů vážíme. Věříme, že tyto body nám velmi pomůžou v bojích o záchranu.

Na jaře jste zatím odehráli jen dvě utkání. Ostatní byla odložena. Může být herní výpadek jistou nevýhodou?

Odložené zápasy nás mrzí, jelikož se budou muset dohrávat v týdnů. Jako nevýhodu bych to ale nebral, jelikož budeme hrát pohár s Jaroměří, která nás do zápasového tempa znovu dostane.

Jaké jsou cíle Hronova pro jarní část?

Tuto sezonu nemáme nikterak vysoké cíle. Chceme se hlavně udržet v 1. B třídě a podávat co nejlepší výkony. V Hronově je velmi kvalitně fungující tým. Určitě máme na to hrát v horní polovině tabulky.

Na jakém postu nastupujete a jak jste v Hronově fotbalově spokojený?

Nastupuji ve středu zálohy nebo na levém křídle. Záleží, jakou taktiku zvolíme na daný zápas. V Hronově jsem už od mala jsem tu nadmíru spokojený.

Jaká je podle vás úroveň 1. B třídy?

Myslím si, že je velmi dobrá. Zápasy jsou fyzicky náročné a žádný tým nenabídne soupeři nic zadarmo.

Bodově odskočená v tabulce je vedoucí hradecká Slavia. V čem má navrch oproti ostatním?

Slavia má velmi kvalitní, ale hlavně široký kádr. Když jsme hráli na Slavii, tak jsme ztraceli hlavně na fyzické kondici. Kluci jsou mladí a určitě se budou chtít dostat ve fotbale výše.

Když se zamyslíte, co byl pro vás zatím největší zážitek, zápas či moment ve fotbalové kariéře?

Byl jsem se podívat na zápas Evropské ligy mezi Slavií a Chelsea, a to byl obrovský zážitek vidět naživo hráče jako Kante, Giroud nebo Hazard. Největší moment mé dosavadní sportovní kariéry je možnost zahrát si za českou reprezentaci v nohejbalu.

Co vaše sportovní ambice do budoucna?

Ve fotbale žádné ambice už nemám, v Hronově jsem spokojený a doufám, že zde budu hrát co nejdéle. Ambice mám v nohejbalu, kde bychom se s týmem Holic rádi dostali do extraligy.

Dominik Palm

VÁCLAV POHL

Narozen: 7. června 2001

Hráčská kariéra:

• AFK Hronov • FK Náchod • AFK Hronov.

Úspěchy: Postup do 1. B třídy.

Václav Pohl, mladý záložník Hronova.

V Divizi C zvítězil Náchod na hřišti Dvora Králové 2:0.
Foto: Michal Malý

V M Group CZ krajském přeboru mužů porazil Rychnov nad Kněžnou hosty z Chlumce n. C. 3:1.
Foto: Petr Reichl

Slavia Hradec Králové si v nejvyšší krajské lize mužů poradila s Policí nad Metují (3:1).
Foto: Aneta Mrkvičková.

Lídr krajského přeboru mužů ze Solnice odvezl jasná vítězství z Hořic.
Foto: Eva Šebová

Smiřice - Vysoká B 0:2 v DAHASL OP na Hradecku.
Foto: Lubomír Douďera

Duel okresní soutěže na Náchodsku Rasošky - Mezilesí.
Foto: Václav Mlejnek

Začínám si plánovat rekonvalescenci a brzy se vrátím. Ted' potřebujeme alespoň malou sérii výher

Sužují ho zdravotní patálie s kolenem, kvůli nimž je aktuálně ve stavu zraněných. Zkušený útočník a kapitán Náchoda Martin Malý se aktuálně dává dohromady po dvou rychle po sobě jdoucích operacích kolene a pochopitelně svému týmu výrazně chybí. Svěřenci trenéra Krejčíka budou ve zbytku soutěžního ročníku Divize C bojovat o záchranu. Důležitý krok udělali o minulém víkendu, kdy zvítězili na hřišti Dvora Králové 2:0. „Sobecky doufám, že boj o záchranu bude napínavý pro co nejvíce týmů,“ říká brzy triatřicetiletý forvard.

Náchod v divizi poněkud tápe. Na druhou stranu může být velkou vzpruhou poslední důležitá výhra ve Dvoře Králové. Je to tak?

Ano, rád bych věřil, že aktuální výhra ve Dvoře Králové je začátkem nějaké pozitivní série. Výhra nás dostala na kontakt týmů před námi a nyní potřebujeme venkovní body doma potvrdit s Hlinskem.

Situace i nadále není jednoduchá. Kde osobně vidíte cestu k záchraně?

Mnoho zápasů jsme neprohráli výrazným rozdílem. Naše ztráty bodů byly často o jednu branku, hlavně v podzimní části jsme dopláceli na nezvládnuté závěry utkání. Jak už jsem říkal, pomohla by nám alespoň malá série výher, která by nás postřčila k lepším výkonům a většímu sebevědomí. Větší sebevědomí podporuje lepší výkony a ty se opět vrátí dalším sebevědomím.

Jak obecně pohlížíte na výsledky Náchoda v tomto ročníku Divize C?

Na tabulku se mi nekouká dobře a občas ani na předvedenou hru. Jsem docela rád, že nám nikdo nepočítá statistiku expected goals (xG), protože by se mi na ta nízká čísla nechtělo koukat. Ale je pravda, že v posledních zápasech jsme se ve vytváření nebezpečných situací hodně zlepšili. V tom jsme udělali velký pokrok oproti podzimu.

Vy sám aktuálně ze zdravotních důvodů do zápasů nemůžete zasáhnout. Jak to vypadá s vaším zraněním kolene?

Mé zranění kolene je z loňské zimní přípravy z přátelského utkání proti Pardubicím B. Po nešetrném zákroku stopera jsem měl prasklý meniskus a natržené vazy. Jaro jsem s tím zraněním odehrál, ale v letní přípravě mi cestou na hřiště koleno při chůzi poskočilo a operace byla nevyhnutelná. Byla z toho operace menisku, vazů a chrupavky. V zimní přípravě jsem se postupně dostal do formy, naběhal kilometry a dva týdny před začátkem sezony mi v kľusu znovu poskočilo. A nyní mám týden po operaci vazů a chrupavky. Ale cítím se mnohem lépe než po první operaci – asi už jsem zkušenější. Aktuálně si začínám plánovat rekonvalescenci a brzy se vrátím.

Jak prožíváte toto období? Jak moc vám fotbal chybí?

Zdravotně se nyní cítím lépe, ale psychicky v tom asi nevidím rozdíl. Beru to hodně stoicky. To zranění se už stalo a nijak to neovlivním. Ale to, jestli se vrátím a jak se vrátím, je na mně a tomu věnuji pozornost. Nejsložitější část je pro mě rozbití stereotypu. Jsem zvyklý sportovat pravidelně a nyní to na měsíc nebude možné. Tedy rotoped mám už připravený, ale ten nepočítám, protože ho vůbec nemám rád. Stále jsem součástí fotbalové kabiny, vynechal jsem jen pár dní po operaci, a tak mi na fotbale chybí jen ten fotbal, soutěživost, malá a velká vítězství.

Pokračujte.

Cítím z mého fotbalového okolí zklamání z toho, že mi koleno nevydrželo. Očekávalo se, že sehraji svou roli v zápasech, v kabině a i v tréninku. Sám nad tím přemýšlím, jestli jsem něco mohl udělat jinak, jestli jsem se mohl nějak vyhnout obnovení zranění. Celou svou fotbalovou kariéru jsem na větší zranění nebyl zvyklý a těšil jsem se pevnému zdraví, rád bych se do tohoto stavu po-

stupně vrátil.

Kdy vás můžeme očekávat zpět na zeleném trávníku?

V těchto dnech jsem byl na kontrole po operaci, tak to vím poměrně přesně. Nyní začnu jezdit na rotopedu. Za další týden budu odkládat berle. Postupně budu přidávat rehabilitace a občas posilovnu. Očekávám, že za dva měsíce začnu pomalu běhat. K fotbalu už to bude jen kousek, tak za tři měsíce bych tedy mohl být zpět.

Zároveň jste si udělal trenérskou licenci a působilte nyní jako asistent trenéra Krejčíka. Je to něco, co vás baví a kde se například vidíte do budoucna?

Chtěl jsem si dělat licence až po konci hráčské kariéry, ale teď, když jsem měl nucenou pauzu, tak jsem se rozhodl, že čas využiji. První C licence je orientovaná na mládež. Mě trénování dětí nikdy nelákalo, přeskochit to nešlo, a tak jsem to nutně zlo absolvoval. Kdyby má aktuální pauza měla být delší, tak absolvuji následující kurzy, ale zatím nejsou ani vypsány. Z trenérského hlediska mě baví plánování a plnění určitého záměru, ať už herního nebo kondičního, jsem v tom obsedantně přesný.

Co čekáte od zbytku letošní divize?

Očekávám, že týmy ze spodní části tabulky budou bodovat, protože budou mít potřebnou motivaci a týmy z první poloviny tabulky se budou dívat na Liberec B s bezpečným odstupem. Sobecky doufám, že boj o záchranu bude napínavý pro co nejvíce týmů. Postupně se budou zlepšovat i trávníky, tak snad bude k vidění i lepší fotbal.

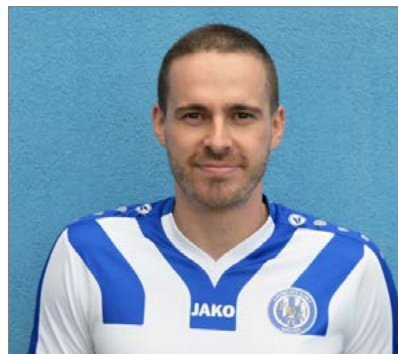
Jakou roli máte nyní v kabině? Jako kapitán nebo spíše teď jako jeden z trenérů?

Když to vezmu podle toho, jakou mám zpětnou vazbu, tak si kluci vždy vyberou to, co se jim víc hodí. Samozřejmě je to v nadsázce, nemůžu si stěžovat, že by mě kluci neposlouchali. A ve výsledku je mi to i jedno. Když to splní účel, tak mě můžou brát tak, jak jim to vyhovuje, pokud to kolektivu prospěje. Kluci vědí, jaké mám a jaké nemám kompetence, plním pokyny trenéra Krejčíka – stejně jako oni. Sedávám stále na svém místě v hráčské kabině.

Jaké máte na trávníku, potažmo v trenérském řemesle ambice?

Stále plánuji být hráčem. Samozřejmě pokud mi to zdraví umožní a budu mít dostatečnou kvalitu, abych na sebe po každém zápase nebyl naštvaný. A v trenérině se zatím neřídím ambicemi, zatím jsem jen dělal pro Náchod to, co jsem považoval za potřebné/nezbytné. Z dlouhodobého hlediska vážám jen nad tím, kolik chci fotbalu dát času. Trenéřina v divizi vyjde týdně na 20, resp. 25 hodin, když to člověk chce dělat poctivě a nakoukat soupeře, hodnotit vlastní výkony, připravit se na tréninky a samozřejmě odtrénovat. Ne vždy to lze skloubit s prací a dalšími povinnostmi. Ale na druhou stranu, být v mladém kolektivu a dělat sport je vždy argument pro.

Dominik Palm

Útočník Martin Malý je dlouholetou oporou Náchoda.

Kluci fungují nejen jako tým, ale i parta kamarádů. Letos máme nejvyšší cíle

Fotbalový starosta. Tak bychom mohli s trochou nadsázky nazvat Jaroslava Jelínka, jenž je v čele obce Lhota pod Libčany a zároveň působí u zdejšího úspěšného týmu mladšího dorostu, který aktuálně vede krajský přebor. „Fotbal má u nás velkou tradici. Máme krásný areál, vyhovující zázemí pro hráče a mládežnickou základnu nám může řada jiných klubů závidět,“ pochvaluje si.

Vaši svěřenci jsou v čele krajského přeboru mladšího dorostu. Co k tomu říci?

Je to samozřejmě radost a velké poděkování patří všem, kteří se na výchově a fotbalovém růstu naší mládeže podíleli a podílejí. Nutno podotknout, že téměř všichni hráči mladšího dorostu jsou odchovanci Lhoteckého fotbalu a prošli postupně všemi věkovými kategoriemi od mladší přípravky až po současnost. Nemůžu také opomenout nečekané zaváhání týmu Lánova, který nám porážkou v Jičíně v závěrečném kole základní části nadělil nečekaný dárek. Ten jsme neodmítli a vítězstvím v Jaroměři jsme se vyhoupli na první příčku.

V čem aktuálně tkví síla současného týmu Lhoty pod Libčany?

Síla týmu vychází dle mého názoru právě z toho, že spolu všichni vyrůstali. Znají se od malička, a tak nefungují jen jako fotbalový tým, ale také jako parta kamarádů. Je obdivuhodné, jaký zájem o fotbal mají. I mimo hřiště se jejich komunikace neustále točí kolem fotbalu, ale i dalších sportů. Je to vidět i na soustředěních, kdy po náročném denním programu i večer fungují jako parta a tráví čas společně. Navíc jsou všichni srdcaři. Nevím, jak to probíhá u jiných týmů, ale u nás jsou vidět i slzy, když nám zápas úplně nevyjde a prohrájeme. Naštěstí to v této sezoně není tak časté a povedených zápasů je více než těch prohraných.

Na čem s týmem nejvíce pracujete? Co je pro vás nejdůležitější, aby hráči plnili a předváděli?

Máme v týmu řadu individualit a spoustu fotbalových situací řešíme tak, že spoléháme právě na tyto hráče. Naším cílem je více zapojit celý tým. Také nás trápí střelba. Počet střel, který vyšleme na soupeřovu bránu, by určitě mohl být větší. Usilovně na tom pracujeme a věřím, že v další části soutěže se budeme gólově prosazovat častěji.

Pro vesnici, byť samozřejmě velmi fotbalovou, jsou tyto výsledky v krajském přeboru bezesporu velkým úspěchem. Jaký vidíte potenciál v týmu?

Máme ty nejvyšší ambice. Po letech máme tým, který má na to, aby celou soutěž vyhrál. Samozřejmě ty nejtěžší zápasy nás teprve čekají. Každé zaváhání může v nadstavbě rozhodnout o celkovém „neúspěchu“. Kluci to ale vědí a jsou na těžké zápasy připraveni. Dokázali to i v zimním poháru, který vyhráli, a finále s Lánovem byla opravdu skvělá podívaná. Sáhli jsme si na dno i psychicky, ale ukázali jsme i vnitřní sílu. Věřím, že to všechny hráče patřičně nabudilo a dají do nadstavby vše, co v nich je.

Kolik hráčů máte aktuálně k dispozici? Přece jenom v tomto věkovém období může na hráče působit puberta a další věci s tím spojené.

Náš tým má v současné době šestnáct hráčů. Jak už jsem zmínil, všichni fotbalem žijí a jediné, co nás občas trápí, je nějaké to zranění. Pokud se už nějaký incident v chování vyskytne, je to opravdu ojedinělé a zatím nebylo nutné hráče nějak postihovat.

Jaká je úroveň krajského přeboru mladšího dorostu a kteří soupeři vás například zaujali?

Úroveň mladšího dorostu se hodně mění s tím, jaké hráče mají trenéři k dispozici. Je jasné, že týmy, které k zápasům nominují i starší záky, to mají těžší. U nás jsou hráči fyzicky zdatní a řada z nich už nastupuje v našem „A“ a „B“ týmu. Právě to, že jsou větší a silnější často rozhoduje v osobních soubojích a při získávání míče. O tuto výhodu jsme přišli třeba při zápasech s Vrchlabím, Novou Pakou nebo Lánovem. To jsou týmy, které mě zaujaly a museli jsme podat opravdu solidní výkon, abychom jim byli zdatným soupeřem. Škoda, že v této soutěži není dovoleno „hokejové střídání“.

Povídejte.

Kluci chtějí hrát a je často těžké jim vysvětlit, že nemůžeme všem nadělit stejnou porci minut na hřišti. Jdeme tu i do rizika, že se někdo

urazí a přistě nepřijde. A to je škoda. Všichni bychom měli být rádi, že máme mládež, která se sportu věnuje a umožnit hráčům, aby si zahráli co nejvíce. Během mého působení u týmu jsem stejný názor zaregistroval i u ostatních trenérů soutěže.

Jaké máte cíle v této sezoně?

Bude to znít neskromně, ale cíle máme ty nejvyšší. Tým máme výborný a po úspěšně absolvovaném zimním poháru i rádně nabuzený. Jedinou neznámou jsou pro nás týmy z druhé skupiny. Zápas s jedním z týmů v zimním poháru něco napověděl, ale realita bude známa až po prvních zápasech.

Jste zároveň starostou obce. Jakou úlohu má v obci fotbal?

Fotbal má ve Lhotě velkou tradici. Máme krásný areál, vyhovující zázemí pro hráče a mládežnickou základnu nám může řada jiných klubů závidět. V obci toto vnímáme a Lhotecký fotbal podporujeme. Přispěli jsme i na vybudování klubovny na hřišti, která zároveň slouží i divákům jako stánek s občerstvením. Hráči i diváci po zápasech rádi posedí, „odborně“ zhodnotí předvedený výkon a nálada bývá dobrá, i když výsledek zápasu potěšující není. Fotbal u nás v obci prostě občany spojuje. Krásnou akcí bývá i turnaj „O pohár starosty“, který bývá výborně obsazen, a cestu na něj nacházejí dětské týmy ze širokého okolí. Fotbal je prostě nedílnou součástí Lhoty pod Libčany.

Nechal jste se slyšet, že nejste úplně trenér. Jakou funkci tedy u týmu přesně máte?

Je to tak, že se necítím jako trenér. Cítím se spíš jako vedoucí týmu a pro kluky spíš kamarád. Původně jsem k týmu nastoupil jako asistent trenéra a tým jsem převzal až po organizačních změnách. Vzhledem k obrovskému časovému vytížení v osobním a profesním životě jsem proto uvítal pomoc od dalšího člena klubu. Moje role u týmu po sezoně ze stejného důvodu skončí.

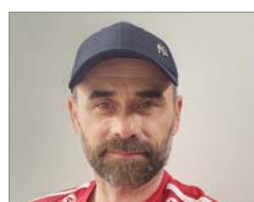
A co vaše hráčská kariéra?

Fotbalově jsem ve Lhotě vyrůstal a působení v klubu jsem přerušil na dobu, kdy jsem se přestěhoval do Prahy. Po svém návratu jsem uvítal možnost hrát opět za „B“ mužstvo. Vzhledem k věku už toho moc neodehrají, ale snad mi zdraví dovolí se ještě do několika málo dalších zápasů zapojit.

Dominik Palm

Mladší dorost Lhoty pod Libčany. Foto: Archiv klubu

Jaroslav Jelínek je ve Lhotě pod Libčany starostou obce a zároveň působí v místním fotbalovém klubu.
Foto: Archiv klubu

JAROSLAV JELÍNEK

Narozen: 22. března 1975
v Chlumci nad Cidlinou.

Výběry OFS Hradec Králové hrály s Trutnovem

Hradec Králové - Na hřištích ve Stěžerách a v Libčanech se dohrávalo 3. kolo výběrů U-13 a U-15 mezi týmy OFS Hradec Králové a OFS Trutnov. Výběry U-13 hrály svůj zápas ve Stěžerách a U-15 nastoupily ve stejný čas v Libčanech.

OFŠ Hradec Králové U-13 - OFŠ Trutnov U-13 6:1 (2:1).

Branky: Zeman 4, Švasta, Černík - Rigo.

Soupiska OFŠ Hradec Králové U-13:

Stěžery: Švasta David, Verner Jakub;
Předměřice: Chmelík Matěj, Zavadil Jan, Zeman Filip;
Chlumec nad Cidlinou/RMSK Cidlina B: Jarkovský Nicolas, Nálevka David, Schmidt David;
Třebechovice pod Orebem: Mádlo Kryštof; Prasek: Svatoň Sebastian, Tobolka Adam;
Roudnice/Kratonohy: Halíř Jakub, Rázek David;
Třebeš: Černík Petr, Červený Ondřej, Kindl Filip, Sobotka Michael; trenéři: Anička Karabinošová a Josef Formánek.

OFŠ Hradec Králové U-15 - OFŠ Trutnov 4:2 (4:1)

Branky: Štěpán 2, Fikr, Mareš - Brádlér, Vosáhlo.

Soupiska OFŠ Hradec Králové U-15:

Stěžery: Jakub Jirout, Jakub Broulík;
Černilov: Aleš Täubner, Jakub Havelka;
Vysoká n/L: Martin Rydlo, Vojtěch Schestag, Michal Drábek;
Malšova Lhota: Štěpán Vavřínek, Jan Malíř, Róbert Hromádka;
Předměřice n/L: Antonín Mareš, Tomáš Kopecký, Štěpán Šakarov;
Nový Hradec: Tomáš Novotný, Dalibor Dvořák, Kryštof Jahelka;
Lhota pod Libčany: Jan Fikr, Ondřej Štěpán;
náhradníci: Simon Halbich (Vysoká n/L), Lukáš Matějka, Mikuláš Suchomel (Malšova Lhota), Veldon John Antony (Stěžery), Matěj Šolc (Lhota p/L), Ondřej Blažek (Smiřice), Lukáš Beneš (Černilov); trenéři: Jakub Novický, Marek Bittner, Libor Drábek.

Další termín výběrů OFŠ Hradec Králové U-13 a U-15:

Výběry OFŠ Jičín - Výběry OFŠ Hradec Králové
26. 4. 2023 v 16.30 hodin.

Text a foto: Lubomír Douděra

Snímek z utkání výběr OFŠ Hradec U-13 vers. výběr OFŠ Trutnov U-13

Výběr OFŠ Hradec Králové U-13

Výběr OFŠ Hradec Králové U-15

PARTNEŘI OFŠ Hradec Králové

MIACOM
SPORT MARKETING

SPORT

FUNDS
EVENTS

MERCHANDISING

sport@miacom.cz

MIACOM
SOLUTIONS

Member of
MIACOM SOLUTIONS